

prima instanță: L. Roic-Botezatu
instanța de apel: A. Panov, N. Simciuc, A. Minciuna
instanța de recurs: A. Cobăneanu, Iu. Oprea, I. Druță

dosarul nr. 2rh-40/18

ÎNCHEIERE

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând cererea de revizuire depusă de Gheorghe Pascal și Svetlana Pascal
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Consiliului raional Hîncești
împotriva lui Gheorghe Pascal și Svetlanei Pascal cu privire la evacuare
împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2017, prin care
recursul declarat de Gheorghe Pascal și Svetlana Pascal a fost considerat inadmisibil

constată:

La 28 ianuarie 2016, Consiliul raional Hîncești a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Gheorghe Pascal cu privire la evacuare.

În motivarea acțiunii a invocat că la 16 martie 2012, Consiliul raional Hîncești,
a încheiat cu Gheorghe Pascal contractul de locațiune nr. 0420/37 privind
transmiterea în folosință blocul nr. XXXXX compus din încăperile XXXXX și
XXXXX cu suprafața totală de 36 m² situate la etajul 1 al căminului din or. XXXXX
str. XXXXX.

Potrivit contractului de locațiune locuința a fost transmisă pe o perioadă de trei
ani începând cu 16 martie 2012 până la 16 martie 2015.

Afirmă că la expirarea termenului Gheorghe Pascal a fost preavizat despre
încetarea locațiunii pe temeiul expirării termenului stabilit și obligat să restituie bunul
primit în locațiune în termen de 10 zile de la data expirării contractului, adică până la
26 martie 2015.

Ca răspuns la preavizare Gheorghe Pascal prin scrisoarea nr. P-70/15 a solicitat
prelungirea contractului de locațiune asupra locuinței nr. XXXXX.

Indică că la 16 noiembrie 2015 Comisia specială pentru probleme locative a
Consiliului raional Hîncești s-a expus asupra cererii fiind respinsă solicitarea lui

Gheorghe Pascal cu dispunerea somării ultimului în scopul eliberării locuinței nr. XXXXX și restituirea acesteia în modul stabilit.

Sușține că la 10 noiembrie 2015, Comisia specială pentru probleme locative, a examinat în mod repetat cererea lui Gheorghe Pascal fiind dispusă crearea unui grup de lucru care urma să se deplaseze la cămin și să examineze locuința lui Gheorghe Pascal.

În urma controlului, prin Hotărârea din 24 noiembrie 2015, Comisia a menținut în vigoare Hotărârea din 16 septembrie 2015 prin care i-a fost respins lui Gheorghe Pascal cererea de prelungire a contractului de locațiune. Iar la 16 decembrie 2015 aceasta a fost adusă la cunoștință destinatarului.

Cu toate că i-a fost refuzat lui Gheorghe Pascal în prelungirea contractului de locațiune, acesta nu s-a conformat cerințelor legale a reclamantului de a elibera locuința, continuând să posede locuința nr. XXXXX.

Astfel, prin acțiunile sale Gheorghe Pascal împiedică Consiliului raional Hîncești să-și exercite dreptul de a dispune de bunurile ce îi aparțin.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 908 Cod civil, art. 5, 166-167 CPC, art. 44 din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea lui Gheorghe Pascal să elibereze locuința nr. XXXXX situată la et. 1 al căminului din or. XXXXX str. XXXXX, evacuarea forțată a lui Gheorghe Pascal din locuința nr. XXXXX situată la et. 1 al căminului din or. XXXXX str. XXXXX.

Prin încheierea Judecătoriai Hîncești din 15 iunie 2016 a fost atrasă în proces Svetlana Pascal, în calitate de pârât.

La 23 iunie 2016, Consiliul raional Hîncești a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care solicită obligarea pârâților Gheorghe Pascal și Svetlana Pascal de a elibera locuința nr. XXXXX situată la etajul 1 al căminului din or. XXXXX str. XXXXX, evacuarea forțată a lui Gheorghe Pascal din locuința nr. XXXXX situată la et. 1 al căminului din or. XXXXX str. XXXXX.

Prin hotărârea Judecătoriai Hîncești din 21 iulie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, a fost dispusă evacuarea lui Gheorghe Pascal și Svetlana Pascal din locuința nr. XXXXX amplasată în căminul din or. XXXXX str. XXXXX, fără acordarea altui spațiu locativ.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Gheorghe Pascal și Svetlana Pascal și menținută hotărârea primei instanțe.

La 28 februarie 2017, Gheorghe Pascal și Svetlana Pascal au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2017, recursul declarat de Gheorghe Pascal și Svetlana Pascal a fost considerat inadmisibil.

La 4 decembrie 2017, Gheorghe Pascal și Svetlana Pascal au depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2017, prin care

au solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea încheierii Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2017 și examinarea cererii de recurs.

În motivarea cererii de revizuire cu referire la prevederile art. 449 lit. b) CPC, au invocat că deși la materialele cauzei, în instanțele de judecată ierarhic inferioare au fost anexate mai multe acte medicale privind starea de sănătate gravă a lui Gheorghe Pascal, după emiterea încheierii Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2017, starea de sănătate a lui Gheorghe Pascal s-a agravat și la fel, au apărut probleme de sănătate cu intervenție chirurgicală și a Svetlanei Pascal, fapt confirmat prin actele medicale anexate.

Relevă că actele medicale conținute în dosar, completate cu actele medicale emise după adoptarea încheierii Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2017, sunt dovada impactului asupra sănătății cauzat de pierderea dreptului la închirierea locuinței.

Indică că articolul 6 paragraf 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil implică obligația din partea instanțelor interne de a examina efectiv mijloacele și argumentele părților.

Menționează că dreptul la un proces echitabil, pe care dânsii s-au plâns și în cererea expediată la Curtea Europeană a Drepturilor Omului la 26 octombrie 2017, nu poate fi considerat efectiv decât dacă cererile părților sunt cu adevărat examinate cu atenție de instanța sesizată.

Suștin că deși instanța de apel menționează că ar fi constatat un fapt juridic, expedierea în adresa pârâtului a scrisorii cu aviz, acesta nu a fost constatat, îndreptățind cerința organului administrației publice locale, prin care s-a admis un arbitru, o lipsă a proporționalității și rezonabilității măsurii luate de evacuare.

Notează că în cererea de recurs a fost invocată neaplicarea de către instanța de apel a normelor materiale la faptele considerate constatate și soluția dată, însă desconsiderate ca motive încadrabile în prevederile art. 432 alin. (2) lit. a) și c) CPC.

Consideră că argumentele lor din recurs erau importante pentru rezultatul cauzei și puteau face obiectul unui control aprofundat și suficient pentru a îndeplini cerințele art. 6 alin. (1) din Convenție.

Sunt de opinia revizuenții, că au prezentat un recurs suficient, potrivit art. 432 alin. (2) lit. a) și c) CPC, capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cauza lor, recursul posedând argumente privind încălcarea dreptului material ce puteau îndrepta în mod direct starea de lucruri, verosimil și în sensul recunoașterii dreptului lor la prelungirea locațiunii, prin continuarea tacită a raporturilor contractuale.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) CPC după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție: a) încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

La caz, se constată că revizuenții, în susținerea cererii de revizuire, cu referire la dispozițiile art. 449 lit. b) CPC, au invocat că deși la materialele cauzei, în instanțele de judecată ierarhic inferioare au fost anexate mai multe acte medicale privind starea de sănătate gravă a lui Gheorghe Pascal, după emiterea încheierii Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2017, starea de sănătate a lui Gheorghe Pascal s-a agravat, și la fel, au apărut probleme de sănătate cu intervenție chirurgicală și a Svetlanei Pascal, fapt confirmat prin actele medicale.

Au mai invocat revizuenții că dâșii au expediat la 26 octombrie 2017 cererea către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în care s-au plâns pe dreptul la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În interpretarea corectă a normei enunțate este de înțeles că circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii, revizuirea căreia se cere.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că argumentele invocate de către revizuenții Gheorghe Pascal și Svetlana Pascal în sensul sus menționat, nu pot fi considerate circumstanțe sau fapte esențiale noi descoperite după pronunțarea încheierii, revizuirea căreia se solicită.

Mai mult că motivele date nu constituie temei de revizuire în sensul prevederilor art. 449 lit. b) CPC, invocate de revizuenți.

Ca consecință, se va remarca că temeiurile invocate în cererea de revizuire de către revizuenții Gheorghe Pascal și Svetlana Pascal nu pot fi reținute ca unele prevăzute la art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea încheierii, iar admiterea cererii de revizuire, în sensul formulat, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

De altfel, revizuenții Gheorghe Pascal și Svetlana Pascal au invocat în cererea de revizuire și la împrejurări ce țin de fondul cauzei, pe când dezacordul cu actul de dispoziție adoptat la caz nu constituie un motiv suficient pentru revizuirea unei hotărâri.

Or, revizuirea este o cale de atac de retractare și nu reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și jurisprudența CtEDO potrivit

căreia, dreptul la o instanță, garantat de articolul 6 §1 din Convenție, presupune respectarea principiului preeminenței dreptului. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*Brumărescu v. România, [GC], nr.28342/95, §61, ECHR 1999-VII*).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Roșca v. Moldova, § 25, Popov nr. 2 vs. Moldova*).

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Gheorghe Pascal și Svetlana Pascal împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Consiliului raional Hîncești împotriva lui Gheorghe Pascal și Svetlanei Pascal cu privire la evacuare.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță